

Brüssel, 19. november 2025
(OR. en)

15640/25

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0367 (NLE)

ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	19. november 2025
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2025) 713 final.

Lisatud: COM(2025) 713 final

Brüssel, 19.11.2025
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni

19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Ettepanekus käsitletakse otsust, millega määratakse kindlaks seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „Istanbuli konventsioon“ või „konventsioon“) osaliste komisjoni 19. koosolekul 11. detsembril 2025 seoses konventsiooni rakendamist käsitleva kaheksa soovitude eelnõu ja ühe järelduste eelnõu kavandatud vastuvõtmisega üheksa osalisriigi jaoks².

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Istanbuli konventsioon

Istanbuli konventsiooniga on kehtestatud terviklik ja ühtlustatud normistik naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks Euroopas ja mujal. Konventsioon jõustus 1. augustil 2014.

EL kirjutas konventsioonile alla juunis 2017 ja viis ühinemismenetluse lõpule kahe heakskiitmiskirja hoiuleandmisega 28. juunil 2023, mis käivitas konventsiooni jõustumise ELi suhtes 1. oktoobril 2023. EL on konventsiooniga ühinenud küsimustes, mis kuuluvad tema ainupädevusse, nimelt neis, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega,¹ ning neis, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega². Kõik ELi liikmesriigid on konventsioonile alla kirjutanud ja 22 liikmesriiki on selle ratifitseerinud³.

2.2. Konventsiooniosaliste komisjon

Konventsiooniosaliste komisjon⁴ koosneb konventsiooniosaliste esindajatest. Konventsiooniosalised peavad püüdma nimetada oma esindajateks võimalikult kõrge tasandi eksperdid naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise valdkonnas⁵. Konventsiooniosaliste komisjonile usaldatud ülesanded on loetletud selle kodukorra⁶ artiklis 1. 1. oktoobril 2023 sai EList konventsiooniosaline ja seega konventsiooniosaliste komisjoni liige (konventsiooni artikli 67 lõige 1).

¹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusosalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratifitseerimise seis 12. novembril 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](http://www.coe.int/t/ConventionAgainstViolenceAgainstWomen/Committee_of_the_Parties_-_Istanbul_Convention_Action_against_violence_against_women_and_domestic_violence_(coe.int).).

⁵ Konventsiooniosaliste komisjoni kodukorra artikkel 2.1.b.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vastu võetud 4. mail 2015.

2.3. Istanbuli konventsiooni järelevalvemehhanism

Istanbuli konventsiooniga on kehtestatud järelevalvemehhanism, mille eesmärk on tagada, et konventsiooniosalised rakendavad seda tõhusalt⁷. Eesmärk on hinnata, kuidas konventsiooni rakendatakse, ja anda konventsiooniosalistele suuniseid. Järelevalvemehhanism koosneb kahest eraldiseisvast, kuid omavahel seotud organist: sõltumatu ekspertorgan ehk naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“) ja konventsiooniosaliste komisjon.

GREVIO on sõltumatu eksperdirühm, kelle ülesanne on konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgida konventsiooni rakendamist riikide kaupa. Järelevalvekord on ette nähtud konventsiooni artikliga 68. Konventsiooni artikli 68 lõike 1 kohaselt peavad uued konventsiooniosalised esitama GREVIO koostatud küsimustikul põhineva aruande, milles on üksikasjalikult kirjeldatud seadusandlikke ja muid meetmeid, mida nad on konventsiooni rakendamiseks võtnud. GREVIO koostab aruande meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline on konventsiooni rakendamiseks võtnud, ning esitab soovitusi ja ettepanekuid selle kohta, kuidas konventsiooniosaline võib väljaselgitatud probleemidega tegelda⁸.

GREVIO aruannete põhjal võib konventsiooniosaliste komisjon kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele suunatud soovitusi konventsiooni rakendamise kohta ja määrata tähtaja, mille jooksul konventsiooniosaline peab soovitude rakendamise kohta esitama vastuse. Konventsiooniosaliste komisjon on selle sätte alusel võtnud vastu konventsiooniosalistele suunatud soovitusi, milles tehakse vahet meetmetel, mida tuleks võtta niipea kui võimalik ja millest tuleb komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ja meetmetel, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Kolmeaastase perioodi lõpus peab konventsiooniosaline andma konventsiooniosaliste komisjonile aru talle esitatud soovitude rakendamisel tehtud edusammudest. Selle teabe ja saadud lisateabe põhjal valmistab komisjoni sekretariaat⁹ iga uurimisaluse konventsiooniosalise puhul soovitude rakendamise kohta ette järeldused, mille võtab vastu konventsiooniosaliste komisjon.

Lähteolukorra hindamise menetlus on peaaegu kõigi konventsiooniosaliste puhul lõpule viidud ja seepärast otsustas GREVIO 2022. aasta lõpus liikuda oma hindamise järgmisesse etappi. Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse lähteolukorra hindamisele järgnevad GREVIO hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimene temaatiline hindamisvoor toimub aastatel 2023–2031 pealkirja all „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu). Kui lähteolukorra hindamine hõlmas ligikaudu 60 Istanbuli konventsiooni artiklit, siis uues temaatilises hindamismenetluses käsitletakse 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. Nende artiklitega kehtestatakse nõuded õiguskaitseasutustele, kriminaalõigussüsteemis osalejad, üldiste ja spetsialiseeritud tugiteenuste osutamine ohvritele ning üldine ohvrikeskne lähenemisviis. Eesmärk on hinnata neid valdkondi põhjalikumalt ja keskenduda iga artikli puhul tehtud edusammudele.

⁷ Istanbuli konventsiooni artikli 1 lõige 2.

⁸ Istanbuli konventsiooni artikli 68 lõige 10.

⁹ Rakendamise järelevalve ja aruandluse suhtes kohaldatav menetlus on kindlaks määratud dokumendis osalisriikidele suunatud soovitude rakendamise järelevalve raamistiku kohta („Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to State Parties“), mille konventsiooniosaliste komisjon võttis vastu 13. aprillil 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

Euroopa Kohus kinnitas oma 6. oktoobri 2021. aasta arvamuse 1/19 (*Istanbuli konventsioon*¹⁰) punktis 305, et oluline osa konventsioonist tulenevatest kohustustest on liidule sisuliselt siduvad seoses tema avalike teenistujatega ning avalikkuse esindajatega, kes külastavad liidu institutsioonide, asutuste ja organite tegevuskohti ja hooneid. Seoses 20 konkreetse sättega, mida esimene temaatiline hindamisvoor hõlmab, on kohus kinnitanud, et 17 neist sätetest kehtivad ka liidu ja tema enda avaliku halduse suhtes, nimelt kõik eespool nimetatud sätted, välja arvatud konventsiooni artiklid 3, 31 ja 48. Samas tuleks liidu kohustuste ulatuse tõlgendamisel silmas pidada selle eripära ja volitusi. Kuna ELi avalikule haldusele ei ole antud õiguskaitsevolitusi, tuleks õiguskaitsealaseid soovitusi, nagu hädaolukorras rakendatavate tõkendite väljaandmine, tõlgendada nii, et nendega nõutakse ohvri turvalisuse tagamist oma volituste piires, näiteks keelates väidetavate kuriteo toimepanijate sissepääsu institutsioonide tegevuskohtadesse.

Konventsiooniosaliste komisjon võttis oma 2024. aasta detsembri koosolekul vastu otsuse soovitude kohta, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooru raames vastu võetud aruannete põhjal¹¹.

Seni on konventsiooniosaliste komisjonil olnud tavaks võtta soovitusi ja järeldusi konsensuse alusel vastu koosolekutel, mis toimuvad ühe kolmandiku konventsiooniosaliste, konventsiooniosaliste komisjoni esimehe või peasekretäri taotlusel,¹² tavaliselt kaks korda aastas.

2.4. Konventsiooniosaliste komisjoni kavandatavad aktid

11. detsembril 2025 toimuval 19. koosolekul on ette nähtud, et konventsiooniosaliste komisjon võtab vastu kaheksa soovitude eelnõu (üks lähteolukorra hindamise põhjal ja seitse esimese temaatilise hindamisvooru põhjal) ning ühe järelduse eelnõu (vastavalt „soovitude eelnõud“ ja „järelduste eelnõud“ ning koos „kavandatavad aktid“):

- (1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)22prov);
- (2) Andorraale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
- (3) Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
- (4) Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
- (5) Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov]);
- (6) Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);

¹⁰ Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2021. aasta arvamus 1/19, *Istanbuli konventsioon*, EU:C:2021:832.

¹¹ Esitatud dokumendis IC-CP(2024)10 rev.

¹² Konventsiooni artikli 67 lõige 2.

- (7) Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov]);
- (8) Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
- (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Poolat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

Kavandatavad aktid on adresseeritud üheksale konventsiooniosalisele ja sisaldavad soovitusi (üks lähteolukorra hindamise põhjal ja seitse esimese temaatilise hindamisvooru põhjal) meetmete kohta, mida kaheksa konventsiooniosalist peavad seoses konventsiooni rakendamisega võtma, ning järeldusi selle kohta, kuidas üks konventsiooniosaline on varasemaid soovitusi rakendanud. Need käsitlevad konventsiooni sätete rakendamist asjaomaste institutsioonide ja avaliku halduse asutuste poolt. Liit on konventsiooniga ühinenud niivõrd, kuivõrd seda kohaldatakse liidu institutsioonide ja avaliku halduse suhtes, ning tal on ainupädevus võtta konventsioonis sätestatud kohustusi seoses oma institutsioonide ja avaliku haldusega Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 336 kohaldamisalas. Seepärast on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega, sest kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna võivad mõjutada konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus.

Soovituste ja järelduste eelnõud liidu pädevusse kuuluvates küsimustes, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega, on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega. Seepärast tehakse ettepanek, et liit ei esita konventsiooniosaliste komisjoni 19. koosolekul soovitude eelnõu ja järelduste eelnõu vastuvõtmise suhtes vastuväiteid.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 9 on sätestatud, et „[n]õukogu võtab komisjoni [...] ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega [...] kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku“.

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia kuuluvad ka sellised õiguslikud vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“¹³.

¹³ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 7. oktoober 2014, *Saksamaa vs. nõukogu*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Konventsiooniosaliste komisjon on Istanbuli konventsiooniga loodud organ. Kavandatavad aktid, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma, on õigusliku toimega aktid. Kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna võivad mõjutada Istanbuli konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus. Seega on esildatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaalõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab. Kui kavandatava aktiga taotletakse kahte eesmärki või reguleeritakse kahte valdkonda ning üht neist võib pidada peamiseks või ülekaalukaks, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohasel otsusel olema üksainus materiaalõiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus.

Kui kavandatava aktiga taotletakse mitut eesmärki või reguleeritakse mitut valdkonda, mis on üksteisega lahutamatu seotud ning millest ükski ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega, tuleb erandina nimetada ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaalõigusliku alusena mitu vastavat õiguslikku alust.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Mis puudutab materiaalõiguslikku alust, siis on EL ühinenud Istanbuli konventsiooniga küsimustes, mis kuuluvad tema ainupädevusse, nimelt neis, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega,¹⁴ ning neis, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega¹⁵. ELi ühinemist Istanbuli konventsiooniga kajastatakse kahes eraldi nõukogu otsuses, et võtta arvesse Taani ja Iirimaa eriseisukohta seoses ELi toimimise lepingu V jaotisega. Sellest tulenevalt tuleb otsus, millega määratakse kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht, esitada samuti kahe otsusena, kui asjaomased soovitusel või järeldused puudutavad mõlemat küsimust. Kavandatav otsus on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega. Seepärast on selle otsuse materiaalõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 336.

4.3. Järeldus

Esildatud otsuse õiguslik alus peaks olema ELi toimimise lepingu artikkel 336 koostoimes ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.

¹⁴ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 336 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit sõlmis liidu institutsioonide ja avaliku halduse küsimustes nõukogu otsuse (EL) 2023/1075¹⁶ alusel ning kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise küsimustes — niivõrd kui need kuuluvad liidu ainupädevusse — nõukogu otsuse (EL) 2023/1076¹⁷ alusel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“), mis jõustus liidu suhtes 1. oktoobril 2023.
- (2) Konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgib naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“), kuidas konventsiooniosalised seda rakendavad. Konventsiooni artikli 68 lõike 11 kohaselt võtab GREVIO vastu aruande ja järeldused meetmete kohta, mida konkreetne konventsiooniosaline on võtnud konventsiooni sätete rakendamiseks.
- (3) Konventsiooniosaliste komisjon (edaspidi „komisjon“) võib kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele mõeldud soovitusi, tuginedes GREVIO aruandele ja järeldustele. Kõnealustes soovitudes tehakse vahet meetmetel, mida tuleb võtta niipea kui võimalik ja millest tuleb komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ning meetmetel, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Selle kolmeaastase ajavahemiku lõpus peab asjaomane konventsiooniosaline esitama komisjonile aruande konventsiooni kümnes konkreetses valdkonnas võetud meetmete kohta. Esitatud aruande ja lisateabe

¹⁶ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslase koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

põhjal võtab komisjon vastu oma sekretariaadi koostatud järeldused soovitude rakendamise kohta.

- (4) Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse GREVIO esialgsele lähteolukorra hindamise menetlusele järgnevad hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimese temaatilise hindamisvooruga pealkiri on „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu) ning selles käsitletakse konventsiooni 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. 17. detsembril 2024 võttis konventsiooniosaliste komisjon oma 17. koosolekul vastu otsuse soovitude kohta, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooruga raames vastuvõetud aruannete põhjal ja mis on esitatud dokumendis IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Komisjon võtab oma 19. koosolekul 11. detsembril 2025 eeldatavasti vastu järgmised soovitude eelnõud (üks lähteolukorra hindamise vooru põhjal ja seitse esimese temaatilise hindamisvooruga põhjal) ja järelduste eelnõu konventsiooni rakendamise kohta üheksa konventsiooniosalise poolt (vastavalt „soovitude eelnõud“ ja „järelduste eelnõud“ ning koos „kavandatavad aktid“):
 - (1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis ICCP(2025)22prov);
 - (2) Andorraale esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
 - (3) Belgiale esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
 - (4) Prantsusmaale esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
 - (5) Itaaliale esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov]);
 - (6) Madalmaadele esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
 - (7) Portugalile esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov);
 - (8) Serbiale esitatavad soovitud usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
 - (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Poolat käsitlevate soovitude rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).
- (6) Liidul on ainupädevus võtta konventsioonis sätestatud kohustusi seoses oma institutsioonide ja avaliku haldusega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 336

kohaldamisalas. Euroopa Kohus leidis oma 6. oktoobri 2021. aasta arvamuse 1/19 (*Istanbuli konventsioon*¹⁸) punktis 305, et oluline osa konventsioonist tulenevatest kohustustest, mis on seotud ennetus- ja kaitsemeetmete võtmisega, on liidule sisuliselt siduvad seoses tema avalike teenistujatega ja avalikkuse esindajatega, kes külastavad liidu institutsioonide, asutuste ja organite tegevuskohti ja hooneid. Peale selle leidis kohus sama arvamuse punktis 307, et liit ei tohiks piirduda miinimumnõuete või kõrvalmeetmete kehtestamisega, vaid peaks ise tagama, et need kohustused on täielikult täidetud. Samas tuleks liidu kohustuste ulatuse tõlgendamisel silmas pida selle eripära ja volitusi. Kuna liidu avalikule haldusele ei ole antud õiguskaitsevolitusi, tuleks õiguskaitsealaseid soovitusi, nagu hädaolukorras rakendatavate tõkendite väljaandmine, tõlgendada nii, et liit peaks tagama ohvrite turvalisuse oma volituste piires, näiteks keelates väidetavate kuriteo toimepanijate sissepääsu institutsioonide tegevuskohtadesse.

- (7) Kavandatavad aktid käsitlevad konventsiooni nende sätete rakendamist, mida kohaldatakse ka liidu suhtes seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega. Seepärast on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel komisjonis võetav seisukoht küsimustes, mis puudutavad liidu institutsioone ja avalikku haldust, sest kavandatavad aktid võivad suurel määral mõjutada liidu õiguse sisu, kuna nendest võib edaspidi sõltuda konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamine.
- (8) Ühendkuningriigi puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitus eelnõu ettepanekut tagada sobivad ja kestlikud rahalised vahendid kõigi poliitikameetmete jaoks, mille eesmärk on tõkestada naistevastast vägivalda, ning tagada asjaomaste kodanikuühiskonna organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); anda riiklikele koordineerivatele organitele vajalikud volitused, pädevused ja vahendid ning tagada poliitika ja meetmete koordineerimine ja elluviimine, et ennetada ja tõkestada naistevastase vägivalla kõiki vorme, ning tagada nende sõltumatu järelevalve ja hindamine, mida toetavad asjakohased andmed (konventsiooni artikkel 10); ühtlustada andmekogumissüsteeme ja tagada liigitatud andmete süstemaatiline kogumine naistevastase vägivalla kohta (konventsiooni artikkel 11); tagada asjaomaste spetsialistide koolitamine selle kohta, kuidas naistevastasele vägivallale asjakohaselt reageerida (konventsiooni artikkel 15); kõrvaldada takistused üldiste tugiteenuste kättesaadavusele (konventsiooni artikkel 20); tagada kõigile naistevastase vägivalla ja perevägivalla ohvritele spetsialiseeritud tugiteenuste ja varjupaikade kättesaadavus (konventsiooni artiklid 22 ja 23); vähendada taasohvristamist, tagades juhtumite viivitamatu tõhusa käsitlemise (konventsiooni artikkel 50), ning tagada hädaolukorras rakendatavate tõkendite kasutamine (konventsiooni artikkel 52). Kuna soovitus nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.
- (9) Andorra puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitusete eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline terviklik strateegia kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks; tagada, et naiste õigustega tegelevad organisatsioonid on poliitika kujundamisse täielikult kaasatud, ja hinnata neid poliitikameetmeid üksikasjalike näitajate alusel regulaarselt (konventsiooni artikkel 7); suurendada selgust naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise meetmete

¹⁸ Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2021. aasta arvamus 1/19, *Istanbuli konventsioon*, EU:C:2021:832.

eelarvetes, jätkata vajalikel juhtudel jõupingutusi nende eelarvete suurendamiseks ning tagada, et naiste õigustega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid saavad piisavalt subsideid ja aega neile antud ülesannete täitmiseks (konventsiooni artikkel 8); jätkata kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivalla vormide kohta liigitatud andmete kogumise laiendamist (konventsiooni artikkel 11); laiendada kõigi Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ennetamise kampaaniaid ja hinnata regulaarselt nende mõju (konventsiooni artikkel 12); tagada piisavad inimressursid ja ettenähtud kvalifikatsioon spetsialistidele, kes töötavad vägivallatsejatele mõeldud programmides, töötada välja miinimumnõuded ja võtta kasutusele eriprogramm seksuaalvägivalla toimepanijatele (konventsiooni artikkel 16); tagada, et spetsialiseeritud tugiteenused vastavad ohvrite vajadustele (konventsiooni artikkel 22); võtta meetmeid selle tagamiseks, et kõik sidusrühmad teevad kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide riskihindamise ja kordavad seda regulaarselt (konventsiooni artikkel 51); tagada, et otsese ohu korral saab viivitamata seada hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid, ning kehtestada selge õigusraamistik, mis tagab hädaolukorras rakendatavate tõkendite nõuetekohase haldamise (konventsiooni artikkel 52), ning tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ohvrid saavad kasutada lähenemiskeeldu ja et rikkumiste eest karistatakse (konventsiooni artikkel 53). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (10) Belgia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamisega seotud poliitika ja meetmete suurem kooskõla riigi eri valitsustasandite vahel (konventsiooni artikkel 7); tagada kogutud andmete liigitamine ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada konventsiooni artiklis 14 loetletud põhimõtete kohta teadmiste levitamise nõude praktiline rakendamine kõigil haridustasemetel (konventsiooni artikkel 14); pakkuda kõigile asjaomastele spetsialistidele alg- ja täienduskoolitust ning võtta vastu koolituskursuste kvaliteedistandardid ja neid levitada (konventsiooni artikkel 15); suurendada asjakohaste meetmete abil toetust vägivalla ohvriks langenud naiste taastumisele ja majanduslikule sõltumatusele ning rakendada tervishoiusektoris standardseid hooldusplaanid, et tagada ohvrite kindlakstegemine ja nende suunamine ettenähtud spetsialiseeritud tugiteenuste juurde (konventsiooni artikkel 20); tagada varjupaikade kättesaadavus ja võtta kasutusele tugitelefoni, mis toimib ühtse kontaktpunktina (konventsiooni artikkel 22); tagada juhtumite tõhus käsitlemine, soopõhine ja ohvrikeskne arusaamine naistevastasest vägivallast; tagada tulemuslike kaitsemeetmete olemasolu, et vältida sobimatu vahendamise kasutamist, ning tagada asjakohased ja piisavad karistused (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et hädaolukorras rakendatavad tõkendid ja lähenemiskeelud on kõigile ohvritele kättesaadavad ja juurdepääsetavad (konventsiooni artiklid 52 ja 53); hinnata olemasolevate kaitsemeetmete rakendamist ja tagada, et kõiki kehtestatud meetmeid rakendatakse praktikas kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ohvrite puhul (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.
- (11) Prantsusmaa puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline üldstrateegia konventsiooni kohaldamisalasse kuuluva naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks, tagada

piisav rahastus naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise poliitikameetmeid koordineerivale organile, tagada, et naiste õigustega tegelevad organisatsioonid on poliitika kujundamisse täielikult kaasatud, ja hinnata neid poliitikameetmeid üksikasjalike näitajate alusel regulaarselt (konventsiooni artikkel 7); jätkata jõupingutusi, et tagada naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamise ja tõkestamise poliitikameetmete piisav rahastus, suurendada selgust nende poliitikameetmete jaoks eraldatud eelarvetes ning tagada, et naiste õigustega tegelevatel organisatsioonidel on oma töö tegemiseks olemas piisavad ja stabiilsed rahalised vahendid (konventsiooni artikkel 8); tagada andmete liigitamine ja näha ette andmete kogumine tervishoiuteenustelt abi otsivate naiste ja tütarlaste arvu kohta (konventsiooni artikkel 11); suurendada jõupingutusi ja hinnata meetmete mõju esmase ennetuse valdkonnas (konventsiooni artikkel 12); tagada õpilastele hariduse kättesaadavus konventsiooni artiklis 14 nimetatud küsimustes (vt konventsiooni artikkel 14); tagada naistevastase vägivalla kõigi vormide kohta koolitus kõigile spetsialistidele, kes puutuvad kokku ohvrite ja vägivallatsetajatega, ja sellise koolituse hindamine (konventsiooni artikkel 15); võtta vastu vägivalla toimepanijatele mõeldud programmide miinimumnõuded ja rakendada neid ning hinnata nende mõju (konventsiooni artikkel 16); tagada, et kogu riigis luuakse koordineerivad organid ja et naisohvrite toetamiseks loodud uued ühtsed kontaktpunktid kaasavad kõiki asjaomaseid asutusi (konventsiooni artikkel 18); tagada, et kõigil vägivalla ohvriks langenud naistel on võimalik kasutada kohtumeditiinilist läbivaatust, ning võtta täiendavaid meetmeid puuetega naiste vastase vägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks (konventsiooni artikkel 20); tagada spetsialiseeritud toe kättesaadavus kogu riigis, sealhulgas vägivalla ohvriks langenud naistele ja nende lastele, kes elavad varjupaigas, ning tagada, et selliste teenuste puhul võetakse arvesse naistevastase vägivalla digimõõdet (konventsiooni artikkel 22); pakkuda seksuaalvägivalla ohvritele arstiabi, toetust traumaolukorras, kohtumeditiinilist läbivaatust ja psühholoogilist abi (konventsiooni artikkel 25); tugevdada meetmeid, mis on võetud naissoost ohvrite julgustamiseks, et nad teatasid vägivallast kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide puhul, ning tagada asjakohased vastuvõtu- ja tugiteenused, ning jätkata jõupingutusi, et tagada õigusasutuste asjakohane reageerimine kõigile naistevastase vägivalla vormidele (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et kõigi naistevastase vägivalla juhtumite puhul tehakse süstemaatiliselt riskihindamisi (konventsiooni artikkel 51); kasutada rohkem lähenemiskeelde ja tagada, et rikkumiste eest karistatakse (konventsiooni artikkel 53), ning piirata taasohvristamist, millega vägivalla ohvriks langenud naised võivad menetluse käigus kokku puutuda (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (12) Itaalia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada, et Itaalia riiklikus naistevastase vägivalla tegevuskavas käsitletakse kõiki naistevastase vägivalla vorme ning et seda toetavad ajakava, rahalised vahendid ja näitajad edusammude mõõtmiseks, tagada tulemuslik konsulteerimine kodanikuühiskonna esindajatega ja paremini koordineerida asjakohaste poliitikameetmete rakendamist (konventsiooni artikkel 7); tagada kõigi naistevastase vägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks mõeldud poliitikasuundade ja meetmete kestlik ja pikaajaline rahastamine, tagades eraldi rahastuse ja eelarveread (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kõik asjaomased sidusrühmad koguksid ja liigitaksid andmeid (konventsiooni artikkel 11); vaadata läbi õppekavad ja

õppematerjalid, et kõrvaldada negatiivsed stereotüübid naiste ja tütarlaste kohta (konventsiooni artikkel 14); pakkuda kõigile asjaomastele spetsialistidele naistevastase vägivalla kõigi vormide kohta alg- ja täienduskoolitust (konventsiooni artikkel 15); tagada varjupaikade ja tugitelefoni kättesaadavus kõigile ohvritele (konventsiooni artikkel 22); tagada õigeaegne, asjakohane ja tõhus reageerimine teadetele mis tahes vormis naistevastase vägivalla kohta (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada mis tahes vormis naistevastase vägivalla ohvrite süstemaatilised riskihindamised, mis põhinevad käsiraamatutel ja juhistel (konventsiooni artikkel 51), ning tagada, et hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid seatakse vajadust mööda ja et rikkumistele reageeritakse (konventsiooni artiklid 52 ja 52). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (13) Madalmaade puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamisega seotud poliitika ja meetmete koordineerimine ning see, et need hõlmaksid kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalla vorme, määrata koordineeriva organi roll täielikult institutsioonilistele üksustele, kellel on selged volitused, pädevus ja vajalikud vahendid, ning tagada valitsusväliste organisatsioonide kaasamine poliitika kujundamisse (konventsiooni artikkel 7); näha ette naistevastase vägivalla ja perevägivalla kõiki vorme käsitlevate poliitikasuundade ja meetmete asjakohane ja kestlik rahastamine, võtta kasutusele eraldi eelarveread ja rahastus sooteadliku eelarvestamise põhimõtte alusel, ning tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide asjakohane ja kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); kohandada andmekategooriaid liigitatud andmete kogumiseks (konventsiooni artikkel 11); võtta meetmeid teadmiste levitamiseks kõigi konventsiooni artiklis 14 nimetatud põhimõtete kohta (konventsiooni artikkel 14); tõhustada kõigi spetsialistide koolitust, tuginedes ka naiste õigustega tegelevate organisatsioonide eksperditeadmistele (konventsiooni artikkel 15); tagada varjupaikade kättesaadavus kõigile ohvritele, sealhulgas interseksionaalse diskrimineerimise ohvritele (konventsiooni artikkel 22); võtta meetmeid, et julgustada naisohvrid, sealhulgas interseksionaalse diskrimineerimise ohus olevaid naisi, juhtumitest teatama (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et mitut asutust hõlmava reageerimise raames tehakse perevägivalla ja naistevastase vägivalla muude vormide korral sugu arvestav riskihindamine (konventsiooni artikkel 51), ning tagada, et asjaomased asutused saavad otsese ohu juhtumite korral viivitamata seada lähenemiskeelde ja hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid (konventsiooni artikkel 52). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.
- (14) Portugali puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada piisavad rahalised vahendid riiklike strateegiate ja tegevuskavade rakendamiseks ning naiste õigustega tegelevate organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada naistevastase vägivalla kohta koolitus kõigile spetsialistidele, kes puutuvad kokku ohvritega (konventsiooni artikkel 15); tagada, et pere- ja seksuaalvägivalla toimepanijatele suunatud programmid on piisavalt kättesaadavad, ja võtta nende kohta vastu miinimumnõuded ning neid järjekindlalt hinnata (konventsiooni artikkel 16); töötada välja täielikult toimivad ja koordineeritult võetavad asutustevahelised meetmed naistevastase vägivalla kõikidele vormidele reageerimiseks (konventsiooni artikkel 18); võtta kasutusele tugitelefoni eri

vägivallavormide ohvriks langenud naistele, tagada mis tahes vormis naistevastase vägivalda ohvrite jaoks varjupaigad ja spetsialiseeritud tugiteenuste kättesaadavus (konventsiooni artikkel 22); tagada juhtumite tõhus uurimine, tõhustades juhtumite ettevalmistamist loobumisega liigest tuginemisest ohvrite avaldustele, ning tagada, et karistused on vastavuses kuriteo raskusega (konventsiooni artiklid 49 ja 50), ja tagada, et hädaolukorras rakendatavad tõkendid antakse välja kiiresti ja need jõustuvad kohe, ning tugevdada lähenemiskeeldude jälgimist (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (15) Serbia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada oma asjaomase strateegia tõhus rakendamine ja järelevalve ning eraldada piisavad rahalised vahendid pädevale organile või pädevatele organitele, kelle vastutada on naistevastase vägivalda kõigi vormide tõkestamise poliitika ja meetmete koordineerimine, rakendamine, järelevalve ja sõltumatu hindamine (artikkel 7); tagada asjakohased ja kestlikud rahalised vahendid õigusaktide, poliitika ja meetmete jaoks, mille eesmärk on ennetada ja tõkestada naistevastast vägivalda ja perevägivalda, sealhulgas nende rakendamise eest vastutavate institutsioonide ja üksuste jaoks, ning kasutada sooteadlikku eelarvestamist, et võimaldada avaliku sektori kulutuste tõhusat järelevalvet, ning tagada läbipaistvate hankemenetluste kaudu antavaid pikaajalisi toetusi kasutades selliste organisatsioonide kestlik rahastamine, kes tegelevad naistega ja pakuvad ohvritele spetsialiseeritud tuge (konventsiooni artikkel 8); tagada kogutud andmete liigitamine asjakohaste tegurite alusel ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada korrapärased ennetusmeetmed soostereotüüpide kaotamiseks ja soolise ebavõrdsuse kui naistevastase vägivalda algpõhjusega tegelemiseks ning toetada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, mis tegelevad naistevastase vägivalda kõigi vormidega, võttes arvesse ka digimöödet, ja on suunatud ühiskonnale tervikuna (konventsiooni artikkel 12); tagada süstemaatiline alus- ja täienduskoolitus kõigile asjaomastele spetsialistidele (konventsiooni artikkel 15); laiendada perevägivalda toimepanijate programme ja tagada nende programmide jaoks piisav rahastus ning võtta vastu ühtsed nõuded (konventsiooni artikkel 16); parandada ohvrite jaoks rahalise toetuse, eluaseme ja töökohtade kättesaadavust ning tagada tasuta kohtumeditiiniline läbivaatus (konventsiooni artikkel 20); tagada varjupaigakohtade kättesaadavus kõigile ohvritele, sealhulgas neile, kes puutuvad kokku interseksionaalse diskrimineerimisega (konventsiooni artikkel 22); tagada vägistamisohvrite või seksuaalvägivalda ohvrite vastuvõtukeskused, mis on kättesaadavad sõltumata ohvri valmisolekust kuriteost teatada (konventsiooni artikkel 25); aidata kaasa kõigist naistevastase vägivalda vormidest teatamisele, tugevdada tõendite kogumist ja võtta meetmeid juhtumite tõhusa käsitlemise tagamiseks (konventsiooni artiklid 49 ja 50); kaasata riskihindamisse kõik asjaomased asutused (konventsiooni artikkel 51); parandada jälgimist ja nõuete täitmist, kasutades hädaolukorras rakendatavaid ja laiendatud kaitsemeetmeid, ning tagada menetluse järjepidevus (konventsiooni artiklid 52 ja 53) ning tagada kõigi ohvrikaitsemeetmete tõhus rakendamine ja toetada ohvrite õigust olla ettenähtud viisil informeeritud (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.
- (16) Poola puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate järelduste eelnõu ettepanekut töötada välja terviklikud ja koordineeritud põhimõtted, et ennetada ja tõkestada kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalda

forme, tugevdada asutustevahelisi koostöömehhanisme, et tagada ohvritele juurdepääs toetus- ja kaitsemehhanismidele, ning teha olemasolevate meetmete ja programmide sõltumatu võrdlev analüüs (konventsiooni artikkel 7); suurendada rahalisi vahendeid naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks, tagada naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise meetmete jaoks eraldi eelarveridade kasutuselevõtmine, pakkuda valitsusvälistele organisatsioonidele õiglast ja stabiilset rahastust ning tagada nende osalemine kõigi asjakohaste poliitikameetmete rakendamises ja jälgimises (konventsiooni artikkel 8); eraldada konventsiooni koordineerivale organile vajalikud inim- ja finantsressursid (konventsiooni artikkel 10) ning tagada liigitatud andmete kogumine ja ühtlustada asjaomastes asutustes andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11). Kuna kõnealuste järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste järelduste vastuvõtmisele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni artikli 67 alusel loodud konventsiooniosaliste komisjoni 19. koosolekul võetav seisukoht on mitte esitada vastuväiteid järgmiste aktide vastuvõtmisele:

- (1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)22prov);
- (2) Andorrales esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
- (3) Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
- (4) Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
- (5) Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov]);
- (6) Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
- (7) Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov]);
- (8) Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
- (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Poolat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*